

IISAKU
GÜMNAASIUMI
AASTARAAMAT
2005/2006

Sisukord

1. KLASSIDE ÜRITUSED 2005/2006. ÕPPEAASTAL.....	3
2. ÜRITUSED GÜMNAASIUMIS 2005/2006. ÕPPEAASTAL.....	45
3. OSALEMINE OLÜMPIAADIDEL	58
4. KOOLIVÄLISED ÜRITUSED	59
5. AJAKIRJANDUSE ZANRID	64
6. UTOOPIA	68

1. KLASSIDE ÜRITUSED 2005/2006. ÕPPEAASTAL

1.1 I klass tegemised 2005/2006. õppeaastal

Sel õppeaastal esimesse klassi õppima asuvad lapsed olid juba eelnevalt käinud uue õpetaja tunnis ja klassiruumi oli tuttav – eelmise aasta lasteaia õppeklass.

1.septembril pidas abiturium 21 mudilast päris asjalikuks ja julgeteks astumas käekõrval kohe – kohe remonti minevasse aulasse. Laval tundsi end juba osakesena koolist, seda enam, et paljudel vanemad õed – vennad ees õppimas. Järgnevas klassijuhatajatunnis said selgeks kooli põhitõed. Esimeseks kodutööks jäi uuest õpilaspäevikust koos perega uurida, mida lisaku kool oluliseks peab.

Esimestel kuudel, kui kooli söökla remondis oli, käisid algklassid lähimas toitlustusasutuses Prowintsis söömas. Ühelgi päeval ei sadanud vihma, lapsed avastasid samm – sammult sügise tulekut, süvenes söögikultuur ja liikluses liikumine koos rühmaga sai hästi selgeks.

Septembri lõpus pöördus endiste õpilaste (5. klass) poisteaktiiv õpetaja poole ettepanekuga teha koos 1. klassiga klassiõhtu. Plaanid peetud ning 30. septembril pidu toimuski. Klassiruumi oli näitusele üles pandud huvitavate sügisandide kompositsioonid. Vanemad õpilased korraldasid viktoriini, õpetasid traditsioonilisi klassiõhtute mänge ja viisid meid saali teatevõistlusi pidama. Vahva oli!

20. oktoobril lõpetasime I õppeveerandi sügispeoga koos vanematega. Iga pere oli kaasa toonud talveks sissetehtud varusid. Võistkonniti vastati mõistatustele sügisest, auhindadeks olid käpsivurrid. II õppeveerandi lõpetasime 21. detsembril aabitsapeoga. Testisime tähesalmidega lapsevanemate lugemisoskust. Pappkarbist lõigatud televiisorikastist esitasime telesaateid. Andy, Aivar, Madis, Marie, Kaarel ja Liisa esinesid näidendis, mis rääkis loomarahva talveks valmistumisest. III õppeveerandi lõpus pidasime 17. märtsil klassiõhtut, kus oli palju tantsimist ja toimus enda meisterdatud esemete esitus mängurahadega ostmislaadal. IV õppeveerandi on plaanis lõpetada 31. mail kevadpeoga. Seal esitame näidendit raamatust “Kui ma oleksin suur” ja lustakad ühismängud koos vanematega viivad meid suvesse.

Käisime külas lasteaias “Kurekell” tähistamaks kadripäeva ja Vabariigi aastapäeva. Samade eeskavadega esinesime ka rahvamajas. Jõulukuul käisime Jõulumaal muuseumis.

Kultuurilis- harivad ettevõtmised olid teatrietenduste “Soome muinasjutud”, “2-1=0” ja “Kilplased” külastus rahvamajas, muusikali “Tuhkatriinu” vaatamine Tallinna Linnahallis ja “Karu koolivaheaeg” Jõhvi Kultuurikeskuses. Koduloomuuseumis käisime koera aasta alguse üritusel ja kevadpühade kombestikuga tutvumas.

Katrin Kõrgnurm
I klassi klassijuhataja

1. September

Aabitsapeo näidend

Хадрипав

zõulypidu

1.2 II klassi tegemised 2005/2006. õppeaastal

II klass joonistas oma tegemistest pildid ning kommentaarid kirjutasid nad piltide taha.

Kelli Kritt KLASSIÕHTU

Me pidasime klassiõhtut. Me mängisime erinevaid mänge. Sõime klassiga võileibu ja komme, jõime jooke. Õpetaja õpetas uusi tantse ja mänge.

Raigo Rääst

Meie jõulupidu oli seekord rahvamajas. Õpetajad esitasid näidendi. Meie esinesime lauluga. Saime kommipakid ja õppisime uusi mänge. Oli tore. Pärast tulime klassi ja saime tunnistused.

Enne joule toimus meil klassihommik. Juba varem olid meil loosiga võetud nimed , kellele teha kingipakk. Igaüks pidi tooma lauale midagi näksimist või juua. Me mängisime erinevaid mänge ja pärast natuke tantsisime. Peale seda me jagasime kingipakid ära. See tekitas palju elevust. Peale seda me mängisime natuke veel. Lõpuks me tegime klassi ühiselt korda.

Aron-Antti Vaino

See on maastikumäng. Seal osalesid Aron-Antti, Maria, Rico ja Annika. Ja see meeldis meile. Kokku oli 12 võistkonda ja meie saime super hea tulemuse, me saime 1.koha. Maakondlik II klasside maastikumäng toimus Mäetagusel 16.mail 2006. Seal oli vaja igas kontrollpunktis lahendada mingi ülesanne, selleks oli vaja meenutada 2.klassis õpitut.

Kelli Kritt, Rainer Tumanov

Käisime Jõhvis Ragn-Selli vaatamas prügi- (jätmete) pakkimist ja kokkupressimist. Nägime kuidas pakitakse pappkarpe, kilet, paberit, plastikpudeleid. Papist tehakse uued karbid, seal olid suured pressid. Meile kingiti maisist tehtud pastakad, mis lagunevad vees ära. Oli tore.

1.3 III klassi tegemised 2005/2006. õppeaastal

Esinemised

Muuseumis esinesid koduste laste jõulupeol lühinäidendiga Triin Pikhoff, Mehis Pärn, Metvei Altorv, Merily Murdsalu, Merlin Paal, Alice Põdra, Richard Sootalu, Annaliisa Talitee, Egert Tisler ja Robert- Kevin Viirlaid. Tänuks said ka esinejad jõuluvanalt kommikoti.

Emadepäeva kontserdil rahvamajas esinesid katkendiga L. Tungali näidendist “Mari ja Roosikrants” Triin Pikhoff, Annaliisa Talitee, Richard Sootalu ja Robert- Kevin Viirlaid. Väikesed näitlejad said sooja vastuvõtu ja tugeva aplausi.

Klassiväline tegevus

Igaastane jõuluaegne teatrikülastus viis III klassi Tatu Vanemuisesse muusikali “Talvemuinasjutt” vaatama. Laulude ja tantsudega etendus meeldis lastele väga. Vaimustust tekitasid kostüümid ja võimas lavakujundus. Meelde jäi ka Mc Donaldsi külastamine, sealsed burgerid, jäätis ja mänguasjad. Aasta jooksul sai korraldatud ainult üks klassiõhtu, sest koolimaja on remondis ja meil oli väga väike klassiruum. Aasta lõpetab jalgrattamatk, kinnistamaks liiklusingis saadud teadmisi.

Osalemine võistlustel

III klassi õpilased on palju osa võtnud spordivõistlustest, nii maakondlikest kui ka vabariiklikest.

Osaleti joonistusvõistlusel “Minu lemmikauto 2006”, kus sel aastal auhinnalisele kohale ei tulnud.

Päästeameti korraldatud joonistusvõistlusel auhinnati Alice Põdra ja Siim Pärna tööd.

Jõulupidu

Algklasside jõulupidu toimus 21. detsembril rahvamajas. Seekord esinesid lastele õpetajad, kasvatajad ja teisedki kooli töötajad näidendiga “Aastaajad”. Laval olid Reet Karlson, Katrin Kõrgnurm, Anne jõgi, Virge Virunurm, Anu Kull, Inne Jaanipere ja Margus Rajas. Laste esinemised olid seatud näidendi vahele. Näidendist tuli jõuluvana ka laste juurde. Pakkide lunastamiseks esitas iga klass laulu. Koos mängiti ringmänge, mida juhtis Ester Treilmann.

Kadripäev

Algklasside ja lasteaia kadripäev peeti rahvamajas. Merle Pikhoff tutvustas kadrikombeid. Kostümeeritud I klass esines kavaga kadrilauludest. Kadripäeva juurde kuulub ka teadmiste kontroll – mõistatuste lahendamine. Veel mängiti ühiseid rahvalikke ringmänge. Lõpuks said kõigil suud magusaks kommidest, mida jagas kadriema.

Anne Jõgi
III klassi klassijuhataja

1.4 IV klassi tegemised 2005/2006 õppeaastal

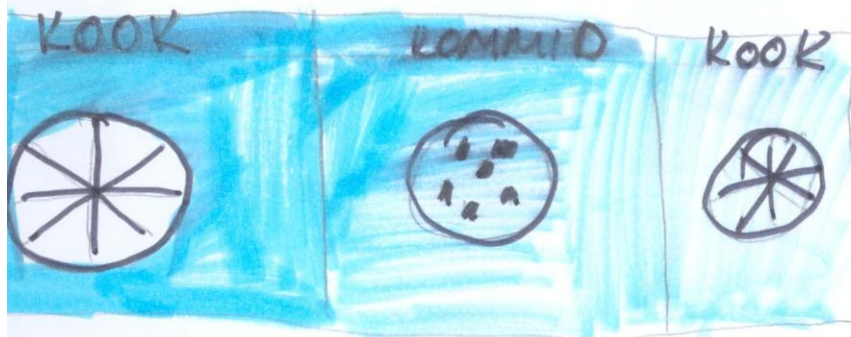
Palamuse ja Jõavere

21. septembril käisime Palamusel ja Jõaveres. Palamusel oli lahe, sest seal sai röödelda kuidas vabasti koalis käidi. Jõaveres oli ka väga huvitav, sest nägime tähti, mida meile näidati arvutist. Nägime ka meteoritit.

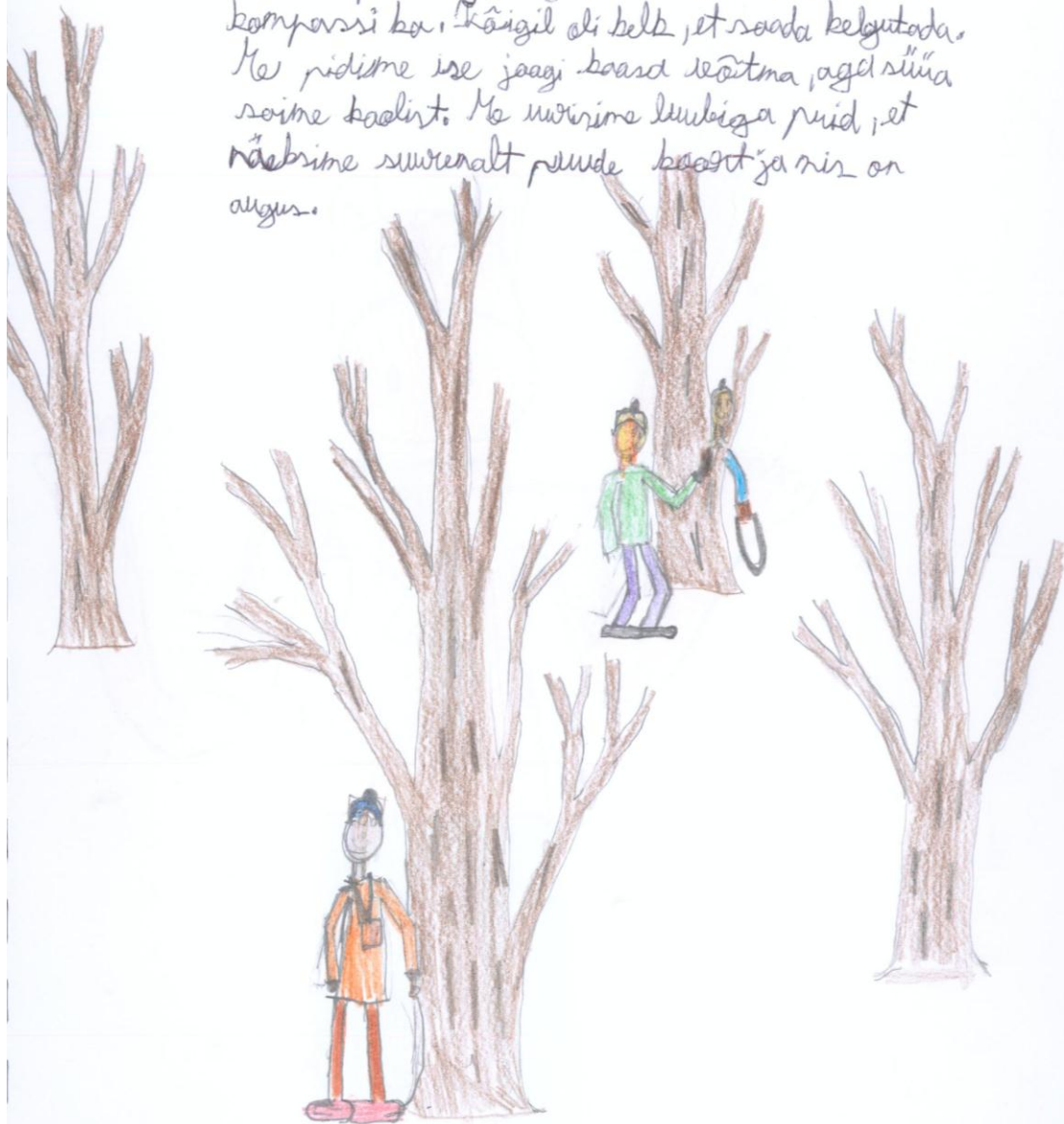
Klassiõhtu (suvelapsed)

06. oktoobril toimus meil klassiõhtu, kus me tähistasime süüsnippäevi. Tähtsime kenne jagama ja siis saime kaardid. Süüsnippäevalapsed olid Mikkel, Brenda ja Kaarli. Kuulasime muusikat ja söime. Mänge mõtlesime ka välja. Aga huvitav oli.

Puid murimas

19. oktoobril Õli tere päev. Me käisime
Haukhis matkal puid vaatamas. Me murisime
lambiga puid ja tegime kätet. Me saime
kompassi ka. kõigil oli hekk, et saada kalgutada.
Me pidime ise joogi kaasa võtma, aga süüa
saime koolist. Me murisime lambiga puid, et
näeksime suuremat puid kätt ja mis on
algus.

Tuhkatriinu

19. detsembril käisime klassiga Tuhkatriinu etendusel. See oli Tallinas hinnatulis. See oli muusikal. Seal oli kaks markotti. Nad olid lumpe markotid. Ilu oli vahesag, siis kõik poisid jooksid ringi.

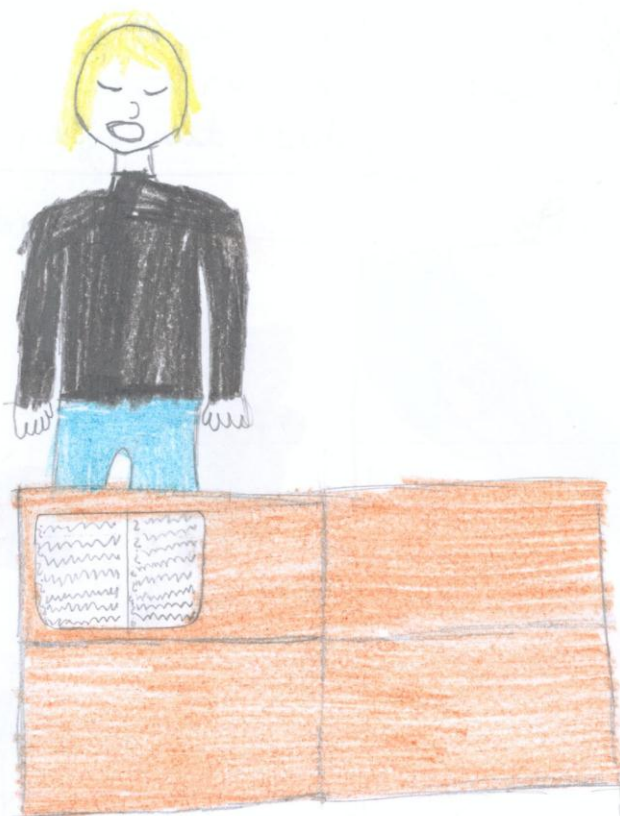
BULLERBI LAPSED

Läksime 25. juunel. Jätsi teatrisse
Bullerby lapsi vaatama. Me läksime bussiga.
Meil oli väga lõbus. Peale teatrit tulime
bussiga tagasi. Samal ajal kui tagasi sõitsime
võibisime juttu.

KLASSIÕHTU

27. veebruaril pidasime klassiõhtut.
Alguses rääkisime muusika, siis läksime
rõude järgi ja tüdrukud rändasid maastunud
laule. Poised rändasid laulud paika.
Kui tüdrukud said valmis, siis hakkasime
mängima mängu.

Arua ja Zooloogiamuseum.

02. märtsil sõitsime klassiga Tartusse. Otsisime Zooloogiamuseumi üles. Opetaja ostis piletid ja me vaatasime loomi. Esimesis ruumis olid tapised vanadja loomadest. Teises ruumis olid maod ja kornad. Kolmandas ruumis olid liblikad, putukad ja linnud. Aruasse kui läksime olid seal basseinid, roheline ja oranž toon ja sügav bassein. Seal on kaks nullisarni ka. Pärast Aruast me sõitsime koju. See päev oli lõbus ja saime palju uut teada.

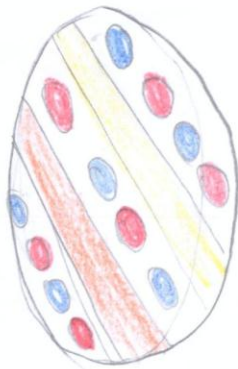
Kaartenäitus

17. märtsil külastasime muuseumis kaartenäitust. Meil oli eesti keeles just kaarteteema ja meile tuli kerkis selle näituse külastamine. Nägime seal palju kaarte. Seal oli ka Isaku tuntum koer Billy. Meile näidati ka videoid kaartevarjupaigast. Pärast tegime referaadi oma lemmikutest kaartest.

07. aprillil osaleme muuseumis
korraldatud munadepäeva üritusel.
Mängisime vanu mänge, tegime muna-
võid ja võistlesime munadi veeretamises
ning pukkumises.

Päev oli tore! Saime palju teada
vanadest unustatud kommetest ja tavadest.

KILPLASED.

Kõrisme klassiga 13. aprillil rahvamajas
koostasime Kilplaseid. Kilplased olid päris
rumalad, sest nad ei osanud midagi
teha. Nad tahtsid ehitada Kilplaste koda.
Ehitavad selle valmis, kui seest tähta nime.
Nad abustasid valgest rüüda, kasutasid
palle kartega. Valgest nad oma majja
ei saanud.

Linnupäev!

20. aprillil sõitsime klassiga Lanksi linnupäevale. Seal me läksime matkale. Tahate teada, miks see päev on linnupäev? Me kuulasime metsas igasuguseid linnuhääli. See päev oli tore, kõikidele meeldis.

Riisumas

04. mail käisime klassiga rahvamaja juures lehti riisumas. Me ise käime rahvamajas üritustel ja õustasime, et aidame ümbruse koristustöödel kaasa. Ilm oli õnnelik ja töö sai ruttu tehtud. Et me olime tublid töö täitejad, siis saame sõta ~~sõta~~ ita sõta 14. mail Jõhvi jäätmekäitlust vaatama.

Metsa istutamas

Meie käisime metsa istutamas
10 mail. Seal oli lahe. Kui me Mikkliga
istutasime pool ämbrit taimi ära,
siis me juba tahtsime juua, aga auto
läks ära koos joogiga.
Pärast me sõime väikeleibu ja sõime
friikadele suppi.

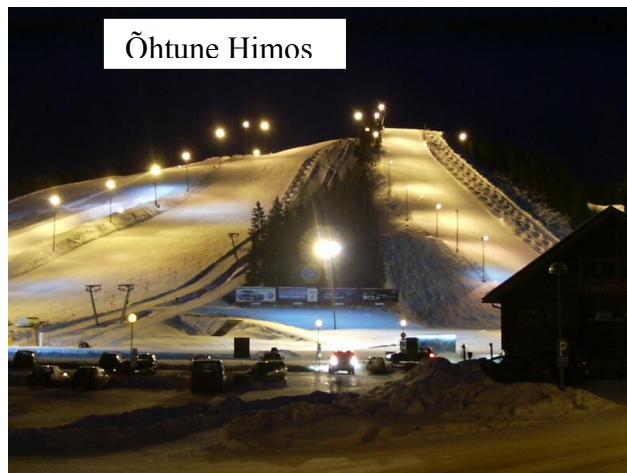

1.5 VII b klassi tegevused 2005/2006. õppeaastal

20. märtsil, aastal 2006, käisime 7b klassiga Soomes. Tervet klassi küll kaasas polnud aga enamus oli. Välja sõitsime kell 18.00, kooli juurest. Sõitsime Tallinnasse. Seal käisime Lasnamäe Centrumis süüa ostmas. Peale seda läksime sadamasse. Ootasime seal päris kaua laeva. Nägime ka Romantika laeva. See oli suur ja ilus. Lõpuks, umbes kell 00.00 saabus ka meie laev, MS Meloodia.

Meil olid laevas kajutid, kuna pidime öö seal veetma. Hommikusöök pidi olema kell 7.00.

Me Dianaga läksime alles kell 6.30 magama. Kui olime pool tundi maganud, pidime üles ärkama. Me olime nii väsinud, et pärast söömist ja asjade kokku panemist jäime kusagil laeva kohvikus laua taga magama. Laevalt maha tulles hakkasime sõitma Himosele. Himosele oli päris pikk tee ja enamus ajast me sinna sõites magasime. Lõpuks jõudsimme Himosele. Seal oli väga ilus. Läksime oma majja, panime asjad ära, sõime ja siis läksime suuski võtma. Kui suusad olid käes, hakkasime mäest alla laskma. Algul sõitsime Dianaga kõige väiksemast mäest. Kuid pärast juba suurtematest. Meil oli nii

lõbus. Kui hakkas juba pimedaks minema, läksime me tuppa. Sõime, käisime saunas ja läksime magama. Hommikul kell 8.00 oli äratus, aga meie Dianaga ärkasime kell 9.00. Pärast sööki ja asjade kokkupanemist läksime uuesti suusatama. Varsti oligi aeg ära minema hakata. Sõitsime tagasi Helsingisse, sadamasse. Ootasime laeva. Kui laev tuli, hakkasime Eesti poole liikuma. Umbes kell 23.30 olime Tallinna sadamas. Kell 2 öösel jõudsimme

koju. Reis oli väga vahva!

Leane Jefimova
7b klassi õpilane

20.märtsil 2006 aastal sõitsime me koos klassiga Soome. Sinna sõit oli üpris pikk. Teekonna läbisime enamjaolt bussiga.

Väljasõit toimus kell pool kuus õhtul. Alguses sõitsime Tallina. Seal käisime Lasnamäe Centrumis süüa ostmas. Siis läksime laevale. Öö veetsime laevas. Põhimõtteliselt oleksime me kõik pidanud kogu öö magama, et jõudu koguda, aga peaaegu mitte keegi ei maganud kogu öö jooksul eriti. Hommikul olid kõik väsinud ning mina ja Leane jäime isegi kohviku laua taga magama. Tagasi bussis olles jäid

peaaegu kõik magama. Helsingist Himosele sõitsime umbes kolm tundi. See oli väga tüütu. Kui juba Himosele jõudsimme siis oli ärevus väga suur. Suusad käes ja riided paksult seljas läksid kõik mäele. Vahepeal käisime söömas. Mäel oli väga lahe. Õhtuks olid kõik väga väsinud ja tühjade kõhtudega. Meile tehti saun ja saime ka korralikku õhtusööki. Hommikul kõik reipad. Asjad said pakitud ja kõik läksid jälle mäele. Mäed olid erinevad. Oli väga väikseid ja samas ka hiiglaslike. Mina eelistasin

suundusid kodu poole. Jätsime kõik õpetajaga hüvasti ja läksime koju.

Saunamõnuseid nautimas

väiksemaid. Lõunaks pidime maja vabastama. Sõime ja läksime jälle mäele. Umbes neljapaiku hakkasime Helsingi poole liikuma. Helsingis eksisime me natuke teelt. Tagasi laeval, valisime omale kohvikus kohad. Edasi tegid kõik mida tahtsid. Enamjaolt kõik käisid mööda laeva ringi. Peaaegu üheteistkümneks jõudsimme Tallinna. Siis algas sõit lisaku poole. Kõik magasid. Kohale jõudes olid kõik väsinud ja

Diana Gandera

Jalgrattamatk 23. septembril 2005

Kord klassijuhataja tunnis tuli meile, seitsmendale b-le, mõte ette võtta jalgrattamatk Selisoosse. Mõeldud, tehtud! Kuupäevaks valisime 23. septembri 2005.a. See oli reedene päev, ilm oli ilus. Kõik kes olid nõus matkale tulema, kogunesid hommikul kella poole üheksaks koolimaja ette. Sõit võis alata.

Diana

Algul saime kokku me kooli juures. Kõikidel olid spordi riided ja rattad. Mina olin sinise rattaga. Ma olin ka natuke elevil, et mis nüüd saab ja kuhu me lähme. See kõik tekitas põnevust. Me sõitsime Seli matkarajale. Sõit oli päris pikk ja ka natuke tüütu. Aga minu arvates tasus ära. Kui me jõudsimme laudrajani, siis algul ei tahtnud tüdrukud jagratastega rajale minna, kuid lõpuks ikka otsustasime, et lähme. Sõit laudraja peal oli lahe. Paljud poisid ja tüdrukud kukkusid soosse, kuid õnneks haiget ei saanud keegi vist. Natuke hiljem, kui rada oli läbi sõidetud, siis hakkasime me grillima. Kõik võtsid endale oksakese, kuhu otsa vorst panna ning hakkasid vorstikesi grillima.

Kui kõht täis ja asjad kokku pakitud siis hakkasime kodu poole sõitma. Ja kui lisakusse jõudsime siis läksid kõik oma teed. Minule see matk igatahes meeldis ning nalja sai palju.

Jaanis

Eelmine reede käisime Seli soos matkal. Sõitsime kokku umbes 36 km. Kui kohale jõudsime tegime vorstikesi ja sõime. Laudtel sai palju nalja kui rattaga laudteelt välja sõitsime.

Fred

Kui me reedel matkale läksime oli varahommik. Me pidime Seli soosse grillima minema. Sõitsime tükk aega ja jõudsime laudteele. Seal juhtus mitu õnnetust. Enamus panid rattaga laudteelt välja. Grillisime ära ja tulime. Lõpuks lüks igaüks oma koju.

Tauri

Reedel käisime Selisoos jalgratastega matkamas. Oli lõbus ja juhtus nii mõndagi, nt. oli palju kukkumisi, aga õnneks keegi viga ei saanud. Me grillisime vorste ja saime kõhu täis. Hiljem läksime koju ja ma arvan, et kõigil oli mida räkida.

Janari

Meie matkal oli kindlasti üks kõige huvitavam osa jalgrattaga laudteel sõitmine. Hea oli lõõgastuda lõkke ääres ja grillida vorsti. Kui me hakkasime kiiremini sõitma, siis sellega kaasnes ka õnnetusi, peaaegu kõik sõitsid rajalt välja. Kuid keegi ei saanud vigastusi, väljasõitmine oli rohkem naljakas, kui midagi tõsist. See matk oli hea vaheldus, hea on vahest oma klassiga niimoodi väljas käia.

Rauno

1.6 IX a ja b klassi tegemised 2005/2006 õppeaastal

MULJEID KÜLASKÄIGUST OTSA TALLU

Enne kui arugi saime, oli viies tund läbi ja pea kõik bussis oma leidnud. Sõit võis alata. Kui olime Mäetaguse teeristist möödunud, keeras bussijuht suure maantee pealt väikesele külateele. Kõik vaatasid pingsalt aknast välja, lootes märgata hobuseid ja talu, kuhu me minema pidime, ka mina.

Talu nimeks pidi olema Otsa talu. Kui me viimaks kohale jõudsime, olime talust kogemata mööda sõitnud, tekkis mul küsimus, miks on talu nimi just Otsa.? Enne kui ma seda küsida jõudsin, olid teised seda juba teinud. Vastuseks kõlas see, et talu kunagi ammu just nimelt küla otsas asunud ja nii oma nime sai.

Viimaks nägime hobuseid, neid oli koplis umbes kaheksa ja ühele oli juba sadul selga pandud. Läksime kopli juurde hobuseid patsutama. Igaüks proovis neile midagi pakkuda. Ma sirutasin küpsisega käe välja, kuid minu suureks pettumuseks ei meeldinud hobusele küpsise maitse ja ta sülitas selle kohe välja. Üritasin seda küpsist ka teistele hobustele pakkuda, aga ka nemad vaid nuusutasid seda. Kuna nad minu käest küpsist ei tahtnud, hakkasin hobustele ükshaaval pai tegema. Oma suureks üllatuseks märkasin ühte neist, kelle laubal oli i- täht- Täht oli väga korralik, sellel oli isegi täpp peal. See hobune tundus mulle millegipärast natuke kummaline.

Sammusin tagasi saduldatud hobuse juurde ja siis ütles talu peremees, keda Tarumi Pikaks kutsutakse, et on aeg ratsutama hakata. Kristiina oli julgeim ja läks esimesena, seejärel mina. Hobune oli aeglane ja üritas igal võimalusel seisma jääda. Kui ma ratsutamise lõpetasin, oli ka teine hobune saduldatud. See hobune oli kiirem ja temperamentsem. Temaga ratsutamine meeldis mulle rohkem.

Vaatasime ka talli, kus hoiti täkke. Täkid olid tohutu suured. Kui tallist väljusime, sõitsime veel vankriga. Kojuminek toimus kuidagi kiiresti. Mul oli natuke kahju lahkuda, sest mul oli väga lõbus olnud.

Merli Aalja
9.a klass

Käisime eile, 03. oktoobril külastamas Otsa talu. Selle talu põhiliseks tegevusalaks on Eesti raskeveohobuste kasvatamine. Saime teada palju talu kohta ning hobustega tutvuda ja sõita.

Peremees peab seda talu koos oma tütreaga ja nad jutustasid meile talust palju huvitavat. Otsa talu oli nende pere saanud kingituseks. Enne kui seal talu peeti, oli seal mõisa härgade karjamaa. Talu aga kingiti selle eest, et peremehe vanavanaisa oli ära parandanud kunagi ühe mõisahärra kuldkella. Seda kella ei olnud suutnud enam keegi parandada.

Talus oli 12 raskeveohobust, 3 neist olid täkud. Praeguse peremehe käest on läbi käinud 6 hobuste põlvkonda. Üks huvitav asi, mis talus veel on, on see, et nende käes on Eesti esimese presidendi vedruvanker. Üks hobustest on Eesti mitmekordne raskuse vedamise meister. Ta on suutnud vedada 26 tonni raskust koormat.

Meile näidati talus olevaid takke. Kõigil oli hämmastus suur, sest keegi polnud nii suuri hobuseid näinud. Sõitsime hobustega mitu korda ja isegi õpetajad ronisid selga. Kõige lõpus tehti meile üks tiir vankriga. Kõik jäid talu külastamisega rahule.

Kristiina Kritt
9. b klass

03.oktoobril 2006 käisime klassiga Otsa talus hobustega ratsutamas. Kui me kohale jõudsime, siis suundusime kõik kopli äärde hobuseid vaatama. Paljud meist söötsid neid. Üks hobune irvitas väga naljakalt ja kes jõudis, see jäädvustas seda ka fotodele.

Kui hobused olid vaadatud ja talu tutvustus kuulatud, saduldati kaks hobust ja meid lubati ratsutama. Alguses ei julgenud keegi eriti, aga siis võttis Kritt julguse kokku ja läks hobuse selga. Kui enamik meist oli ratsutanud ja mõned ka mitu korda, siis võtsin ka mina julguse kokku ja ronisin hobusele. Peale ratsutamist sattusin ma hasarti ja läksin ka teist korda. Isegi õpetajad ei julgenud algul, kuid pärast tunnistasid, et väga tore oli.

Kui üks hobune väsis, siis näidati suuri hobuseid, kes pidid müüki minema. Üks nendest oli väga suur ja pika lakaga, see meeldis kõigile.

Kui kõik olid ka neid hobuseid näinud, siis rakendati hobune, kelle seljas kõik ratsutasid, vankri ette, pandi kellad kaela ja saime kärus sõita.

Mulle meeldis see külaskäik väga. Ma tahaks veel mõnda sellist kogeda. Sellega saab minu arvates ka oma hirmudest üle, kuid Maiken ja Tiia ei käinud ratsutamas. Las nad siis kardavad pealegi hobuseid edasi.

Veiko Võsa
9.a klass

1.7 XI tegemised 2005/2006. õppeaastal

Töövarjupäev

Seoses Junior Archievementi majandusõppega korraldati 24.11.2005.a. 11. klassile töövarjupäev. Igaüks pidi minema kohalikku ettevõttesse ja olema seal ühe töötaja “varjuks”, s.t. jälgima teda poole tööpäeva jooksul. Mina pidin minema “OÜ Karmis-Iisaku” ettevõttesse ja olema “varjuks” sealsele raamatupidajale, Heli Maasikule. Kuna tööpäev algab kell 08.00, pidin minagi sel ajal kohal olema. Vastu võeti mind soojalt, pakuti teed ja oldi minu vastu sõbralikud. Selle 4 tunni jooksul, mil ma seal raamatupidajat jälgisin, tegi ta oma tööd ning samal ajal ka rääkis ja selgitas oma tegemistest pikemalt. Seega sain põhjaliku ülevaate sellest ametist. Samas panin ka tähele töötajate omavahelisi suhteid – nad olid üksteise vastu väga sõbralikud. Sealne sekretär näitas mulle ka ruume, kus puutööd tehti.

Arvan, et selliseid töövarjupäevi peaks olema igas koolis, ka nendes, kus majandusõpe puudub, sest see on õpilasele hea vaheldus koolile ja annab teadmisi ametist ja töötamisest üldse. Minule see töövarjupäev meelsid, sest sellega sain palju uut teada ja kuidas ettevõttes üldse töö käib. Päev oli huvitav ja ka sealsed töötajad olid väga sõbralikud ning vastutulelikud.

Mari Reiska

11. klass

2. ÜRITUSED GÜMNAASIUMIS 2005/2006. ÕPPEAASTAL

REBASTEST SAAVAD INIMESED

Täna 30. septembril toimus koolis traditsiooniks saanud rebaste ristimine, õigupoolest võib seda nimetada rebaste retsimiseks.

Tavapärasest koolpäevast erinevalt on õpilased kooli varem kohale tulnud ja tavaline koolilõhn on asendunud iiveldama ajava haisuga. Hais on muidugi põhjustatud rebaste peale määratavast plöginast ja deodorantidest, mida üksteisele võidu peale lastakse.

Meeleolud on tavapärasest ärevamad. Iga vahetunni alates tormavad õpilased vaatama, mida kaheteistkümnendikud kümnendikele teevad ja milliseid teste peavad rebased läbima, olemaks gümnaasiumis käimise väärilised.

Kõik vaatajad on kogunenud rühmadesse ja üritavad üksteise selja tagant näha toimuvat, kuid keegi pole liiga lähedal, sest pole välistatud, et saad ise mõne plöginaga kokku.

Õpetajad istuvad tavapäraselt kas oma klasis või õpetajate toas, sest neile ei paista toimuv erilist huvi pakkuvat.

Päeva lõpuks, peale piisavat retsimist ja vande andmist, on kahetsistkümnendikud ja endised rebased samaväärsed gümnaasistid.

Kristiina Kritt
9. B klass

15. november 2005 korraldas 9. a ja b klass “roheline teisipäev”

“Värvilise” nädala raames tegi 9. klass suure plakati, kus olid esitatud roheline värviga seotud sümbolid: “Roheliste liikumine”, “Roheline – valgusfoor – edasiliikumise sümbol” jne.

JÕULUPIDU

Jõulupidu oli üle pika aja üks parimaid pidusid üldse. Kui eelmistel aastatel olid jõulupeod nagu mingid tavalised koolidiskod, siis sel aastal oli näha, et oli vaeva nähtud ja palju oli ettevalmistusi. Pidul algas nagu tavaliselt klasside etteastetega. Nalja sai palju, kuigi mõni klass pani teemaga mööda. Ma arvan, et kui õpetajad tulid lavale oma etteastega, olid paljud õpilased üllatunud, kuna sellist asja ei näe ju igal aastal. Õhtujuht oskas hästi kõiki lõbustada ja nalja viskas ka. Ärevust tekitasid kindlasti ka jõulutüdruku ja –poisi valimised. Rebimine oli kõva, aga tiitlid said endale Meelika Kõre ja Indrek Rajamets. Pärast kõike oli noortele veel tants ka. See oli hästi tore, kuna endal oli lõbus ja sai näha tantsupõrandal neidki, keda pole varem tantsimas näinud. Pidul läks hästi korda ja oli näha, et kõigile meeldis. Vahva oli!

Maarja Murutalu

9.A klass

Peale teist veerandi lõppu, kui kõik olid tunnistused kätte saanud ja ootasid õhinaga jõule, toimus rahvamajas kooli jõulupidu. Kutsutud olid kõik Iisaku Gümnaasiumi õpilased. Kes tahtis, see tuli, kes ei, võis kodus telekat vaadata. Kuigi ette ära mainides, on mul kahju neist, kes ei otsustanud peole tulla.

Peoks tõid kõik klassid oma lauale toitu ja muud närimist ning veidi juua. Meie klass oli ühe lauataga ja igaüks tõi kaasa midagi head. 9. klassi laud oli lausa lookas toidust. Seda jätkus kauaks.

Ükski jõulupidu ei ole õige pidu ilma õhtujuhi ja jõuluvanata. Niisiis saimegi me kaks ühes. Peo juht oli vaimukas ja suutis kõik külalised naerma panna. Ka kõige tusesem nägu lõi naerule.

Iga klass esines omatehtud näidendi või lauluga. Pärast toimus ka jõulupoisi ja –tüdruku valimine. Poistest paistis enam silma Indrek Rajamets ja tüdrukutest Meelika Kõre, tema oli paljude arvates ka kõige säravam. Nemad said ka auhinnad.

Pidu lõpes diskoga, mis kestis ööni. Kõik võisid sobiva muusika järgi jalga keerutada ning kui sobivat muusikat ei olnud, sai koolikaaslastega juttu rääkida. Kellel juba väsimus või uni peale hakkas tulema, võis koju minna.

Lõppkokkuvõttes oli see parim jõulupidu, mis minu kooliskäimise jooksul korraldatud on ja ei kahetse seda, et sinna läksin. Väga lõbus ja kaasakiskuv pidu oli!

Tiia Klaas

9.A klass

Meie kooli jõulupidu oli päris lahe. Me tegime klassiga näidendi kodututest ja narkomaanidest. Mina olin alkohoolik. Pärast oli disko. Meile tuli külaline ka – maailma parim jõuluvana. See jõuluvana oli mu sugulane.

Diskol meie klass tantsis ja tegi muud nalja. Diskorid panid päris normaalseid lugusid. Ma jõudsin sealt koju alles kell üks öösel.

Kaspar Kärner

6. klass

Mulle meeldis kõige rohkem jõulupeost meie enda näidend. Ma mängisin seal jõuluvana. Lahe oli ka see, et meie jõulupeol oli maailma parim jõuluvana. Ta nimi oli Aare Rebban.

Jõulupeol oli disko ka päris lahe. Siis kui mõni hea rokilugu tuli, siis me hüppasime ja keksisime oma poistekambaga, nii et lõpuks paha hakkas...

Oliver Kask

6. klass

2005. aasta kooli jõulupidu oli erinev teistest. Eelmistel jõulupidudel, mis toimusid Iisaku Gümnaasiumi ruumides, ei olnud õhtujuhti ega midagi muud säärast. Nüüd aga toimus jõulupidu rahvamajas ning see oli palju lahedam.

Rahvamajas oli igale klassile pandud laud, kuhu pidi iga klass ise söögipoolist tooma. Rahvamajas oli ka palju hubasem kui koolis, oli soojem ja ilusam.

Kõige rohkem meeldisid mulle igasugused näidendid, eriti 12. klassi näidend. See jõulupidu oli kõige parem võrreldes eelmisega.

Taavi Taluste

6. klass

Jõulupidu oli väga lõbus. Kõige rohkem meeldisid mulle õpetajate näidend ja disko. Õpetajate näidendis nägi välja kõige paremini direktor, ta oli väga naljakas. Mina pole varem meil kooli direktorit sellises kostüümis näinud ☺.

Diskol oli väga hea muusika ja disko ise kestis päris kaua. Ja üks asi meeldis mulle veel, õigemini see ei ole asi, see on inimene. See inimene oli peo juht.

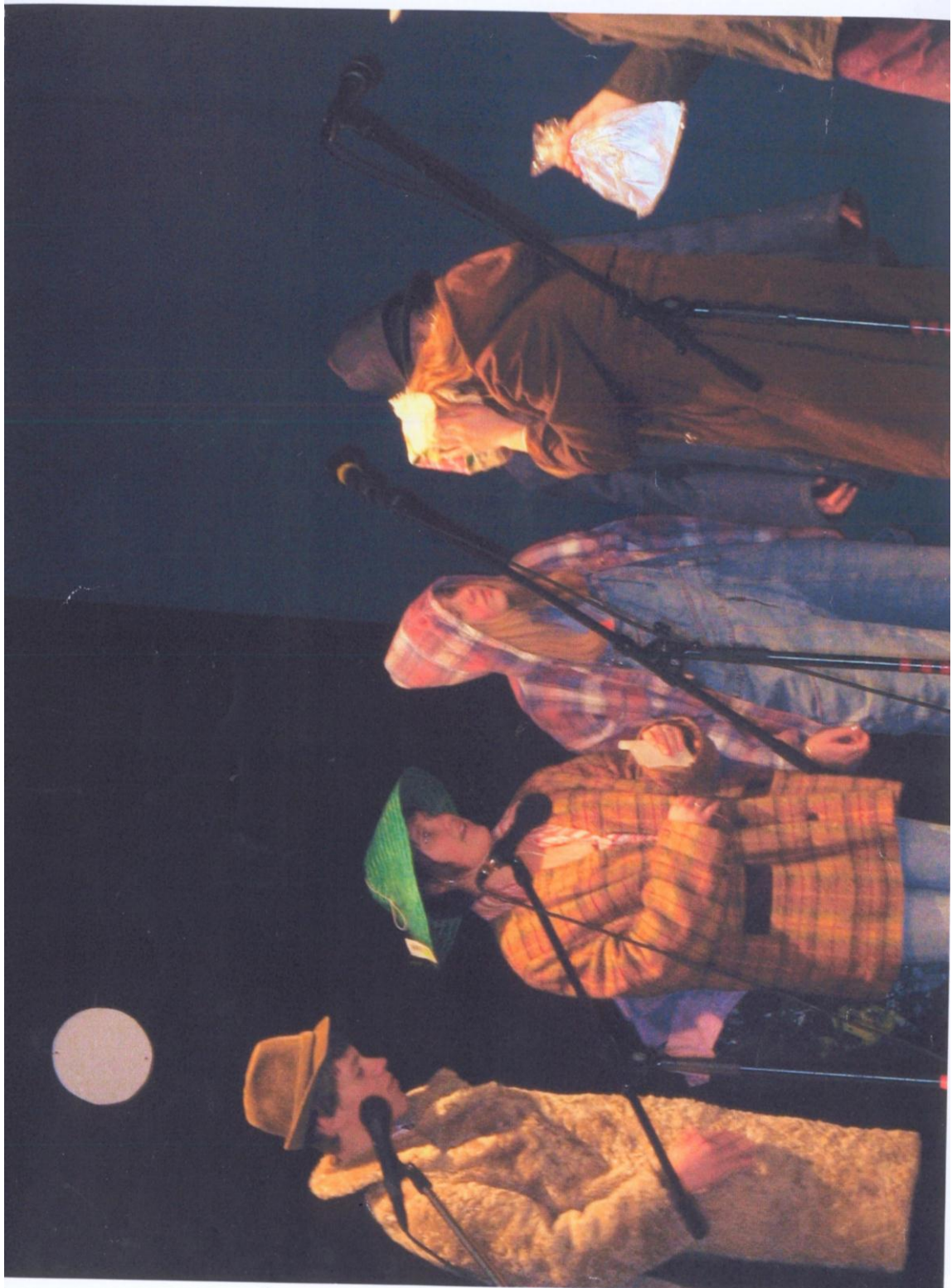
Aleksandra Anikina

6. klass

Selle aastajõulupidu oli erinev kui teistel aastatel. See oli pidulik. Oli selline pidulik õhkkond. Eriti jäid meelde 12. klassi ja õpetajate näidend. Esimest korda valiti ka jõulupoiss ja -tüdruk. Pärast pidulikku osa hakkas disko. Ka see oli väga vahva, sest vist esimest korda oli diskol korraga nii palju inimesi meie koolist. Minuarust oli kogu õhtu väga lõbus.

Mari- Ann Valdre

6. klass

23. veebruaril tähistasime piduliku aktusega **Eesti Vabariigi 88. aastapäeva**. Kuna kooli aula oli remondis, siis kogunes koolipere selleks sündmuseks kohandatud võimlasse. Aktus algas lippude sissetoomise ja hümnis laulmisega, millele järgnes direktor Margus Rajase päevakohane kõne. Ülevaate aastakümnete tagustest sündmustest esitasid IX kl õpilane Rauno Avel ja X kl õpilane Riho Rästa.

Aktusele andis piduliku tooni õpilaste tubli esinemine. Eriti tore oli kuulata 10. kl noormeeste Raigo Grüning'u, Tairo Taar'i, Margus Rajamets'a ja Toomas Valdre ettekantud luulepõimikut ning 1. kl õpilase Madis Kuslap'i laulu kodust. Tublid esinejad olid ka kõik teised 1. ja 2. kl õpilased.

Emakeele nädal 13-17.märts 2006

III veerandi viimane nädal oli pühendatud emakeelele. Tublimad eesti keele oskajad selgusid 5.-8. klassis etteütlust kirjutades ja 9.-12. klassis vigast teksti parandades.

Parimad õigekirjutajad olid:

5.-6. kl Mari – Ann Valdre (6. kl)

7.-8. kl – Rauno Kristjan (7.B) ja Reelika Sinimets (8. kl)

9.-12. kl – Anu Järvepera (9.A kl) ja Meelika Kõre (9.A)

14. märtsil 2006.a. võisteldi emakeelepäeval kirjanduse tundmises. Võistkonnad, mis moodustati 5.-12. klassi õpilastest, olid 8- liikmelised. Kuna viktoriiniküsimusi oli nii kergemaid kui raskemaid, nii lastekirjandusest kui kirjandusteooriast, said oma teadmisi näidata ka nooremad. Tasavägises võistluses jäi peale Vanapagana

Rahatagavara (VPRTV):

Külli Stroo 5.kl

Merit Maamets 6.kl

Diana Gandra 7.B kl

Meigo Maamets 8. kl

Tiia Klaas 9. kl

Peivo Talviste 10. kl

Janar Inno 11. kl

Gerli Aalja 12. kl

08. aprillil 2006.a. toimus maakondlik eesti keele olümpiaad. 6. klasside olümpiaadil saavutas IV-V koka MARI – ANN VALDRE.

29. aprillil 2006.a. toimus maakondlik 7. klasside eesti keele olümpiaad. III-V koha saavutas JANARI RAJAS.

Sonda Põhikooli emakeelepäeva luulekonkursil märgiti ära AIVO JÄÄGER (5.kl) ja KÜLLI STROO (5. kl).

Vabariiklikul kirjandivõistlusel “Tulevik ja karjäär” märgiti ära GERLI AALJA (12. kl) töö.

Luulevõistlusel “Tabamata ime” märgiti ära GERLI ALJA (12. kl) luuletus.

Võõrkeelte nädala raames oli meie koolis isetehtud raamatute näitus. Eesmärgiks oli abistada nooremate klasside õpilasi võõrkeelte õppimisel. Huvitavate sõnastike autorid on Priit Part, Mairi Org ja Peivo talviste.

Одежда

от мор. и пр. и в Ташкент

опроче

юбка

платье

одежда

ботинки

ботинки

туфли

3. OSALEMINE OLÜMPIAADIDEL

Osaleja	Klass	Õppeaine	Koht
Taavi Taluste	VI	Ajalugu	V
Janre Kurs	VI	Ajalugu	VII
Janari Rajas	VII	Ajalugu	VII-VIII
Diana Gandra	VII	Ajalugu	17.
Jaanus Mür	VIII	Ajalugu	II
Indrek Rajamets	XI	Geograafia	VI
Mirjam Mäeots	V	Eesti keel	20.
Mari- Ann Valdre	VI	Eesti keel	IV-V
Siim Karukäpp	VII	Eesti keel	14.
Janari Rajas	VII	Eesti keel	III-V
Merilin Mäeots	VIII	Eesti keel	VIII-IX
Indrek Rajamets	XI	Inglise keel	
Mikk Tasa	XI	Inglise keel	
Anu Järvepera	IX	Inglise keel	24.-27.
Meelika Kõre	IX	Inglise keel	
Tiia Klaas	IX	Saksa keel	7.
Liisi Arm	XI	Majandus	IV
Indrek Rajamets			
Andreas Nagel	IV	Matemaatika	IV
Karli Mihkel Nõmme	IV	Matemaatika	VII-X
Andreas Nagel Kristjan Seli Brenda Jõeäär Airen Anett Vaino	IV	IV kl õpioskuste olümpiaad	IX

Kolmel olümpiaadil osales edukalt XI klassi õpilane Indrek Rajamets.

Kahel olümpiaadil osales tublilt Janari Rajas.

Parima koha maakonnas saavutas VIII klassi õpilane Jaanus Mür, olles ajaloo olümpiaadil teine.

4. KOOLIVÄLISED ÜRITUSED

05.02.2006.a. toimus Kohtla- Järvel lauluvõistlus “Viru laul 2006” eelvoor.

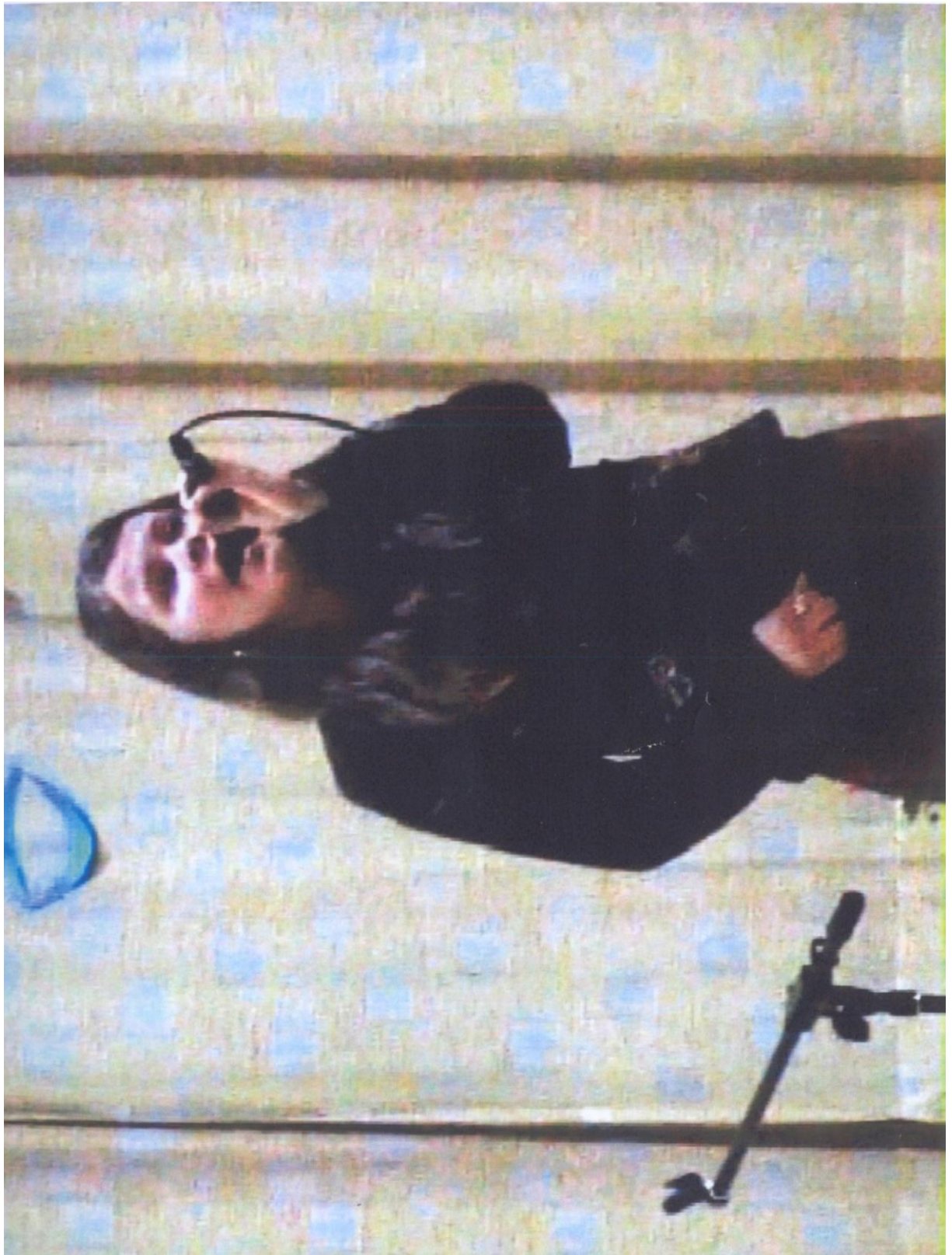
19.02.2006.a. toimus finaal, kuhu pääsesid Gerli Habakukk ja Maarja Murutalu.

06.05.2006.a. toimus “Laulukarussell” eelvoor. Meie kooli kuuest osalejast pääsesid edasi viis õpilast: Triin Pikhoff, Madis Kuslap, Maarja Murutalu, Elin Elken ja Brenda Jõeäär.

20.05.2006.a. toimus “Laulukarussell 2006” lõppkontsert Kohtla- Järvel.

Eriauhinna sai TRIIN PIKHOFI tubli esinemise eest ning Ida- Viru Maavalitsuse auhinna erilise kauni hääle ja tubli esinemise eest sai MAARJA MURUTALU.

5. AJAKIRJANDUSE ZANRID

“Miljoni dollari tüdruk”

16. novembril käisime vaatamas filmi “Miljoni dollari tüdruk”, mis jättis sügava mulje. Filmi süžee keerles küll poksi ümber, kuid tegelikult oli filmi peidetud hoopiski teine mõte. Nimelt see, inimesed on võimelised raha pärast hülutama oma kallid inimesed ja olema silmakirjalikud.

Mulle meeldiski filmi juures just see, et mitu teemat oli kokku põimitud ja avatud ühe tervikuna. Soovitan seda filmi kindlasti vaadata, kuid nõrganärvilistele ei soovita, sest esineb palju kohti, kus on palju löömist ja verd.

Kristiina Kritt

9. B klass

Kino “Amadeus” külastus

Õhtu on juba pime, udutab natukene vihma ja koolimaja peaks olema lastest tühi, kuigi siin – seal on kuulda juttu. Koolimajja kogunevad 9. klassi õpilased ja nende klassijuhatajad. Kell saab kohe kuus. Ärevad õpilased kontrollivad veel oma kellasid ja vaatavad aknast välja, kuid buss pole ikka veel tulnud. Möödub natukene aega, kui äkki keegi ütleb: “Buss on kohal”. Läbi väikese vihma jooksevad kõik bussi ja sõit võib alata. Bussijuhiks on kõigi sõber Tõnu (Tõnu Jaanipere), kes on alati heas tujus. Kõigil oli juba bussis lõbus. Triinu ja Maiken tegid võidu pilte oma digikaameratega ja räägiti lõbusaid jutte. Ma arvan, et kui keegi autojuht mööda sõitis, arvas, et meil on välk bussis sees, kuna digikaamerate välgud välkusid kogu aeg. Jõudsime lõpuks Jõhvi, kõik juba sagisid bussis. Hakkasime kino sissepääsu otsima. Läks küll natukene aega, aga üles leidsime. Kui piletid olid ostetud, mindigi kinossaali, võeti kohad sisse ja film algaski. Filmi pealkiri oli “Miljoni dollari tüdruk”, see rääkis ühest tüdrukust, kes tahtis saada poksi jaoks ja ta saigi. Tal läks hästi, kuni üks saatuslik turniir ta invaliidiks tegi ja lõpuks ta suri. Südamlik ja kaasahaarav film.

Filmi ajal oli vaikus, oli näha, et film oli huvitav ja vaatajad süvenesid filmi. Terve film oli selline põnev. Rahvale tegi nalja, kui peategelane, kes oli naispoksija, ühe

löögiga vastased knock – outi lõi (siruli). Kuid äkki võttis lõpp ootamatu pöörde. Peategelane jäi voodisse aheldatud invaliidiks. See oli väga kurb, näha oli, et rahvale läks see hinge. Kui film lõppes, oli näha, et vaatajad olid nutnud, kõik võtsid taskurätikud välja ja pühkisid oma ülespaistetanud silmi.

Kojusõit oli aga jälle lõbus ja nalja sai, kuulda oli ka, et räägiti oma muljeid filmist. Oli näha, et kõigile meeldis, sest tegelikult oli hästi vahva ja tore.

Maarja Murutalu

9. A klass

KULDNE INGEL

Kuldne ingel mustal taustal käsi aina laiutab,
iatsedes vaatab tausta, must ta ümber haigutab.
Inglige on jäänud üksi,
ked on ikka avalil.
Kuldne pisar voolab silmist,
üsindus on salalik.

Gerli Aalja
12. klass

PUNAMÜTSIKESE MÜTSIVALIK

Möödunud teisipäeval otsustas Punamütsike osta endale uue mütsi. Ta leidis, et punane müts on liiga vana ja talle ei meeldinud enam punane värv.

Uus soetatud müts oli musta värvi, mis tekitas suure segaduse muinasjutukomitees. Punamütsikest otsustati karistada vääritud teo eest põhjusel, et ta mütsi värv ei ole kohane tema jutu pealkirjale. Tekkis oht, et vanaema, kellel halb mälu, ei pruugi lapselast ära tunda.

Punamütsikeselt konfiskeeritikiiremas korras must müts ja pandi sundkorras vana tagasi pähe, hoolimata tütarlapse rahulolematusest ja vastuhakust.

Pärast seda konflikti hakkas Punamütsike laamendama ja suutis peaaegu hundi kostüümi kaevu visata. Tagajärjed olid tüdruku jaoks ebameeldivad. Nüüdsest tohtis Punamütsike käia marju ja lilli korjamas ainult järelvalve all.

Alandati ka tegelase palka ning ta ei saa enam hommikul maitsvaid pannkooke süüa, vaid hoopis jahuputru leivaga. Need karistused kehtivad, kuni ametnikud andestavad Punamütsikesele tema rünnakud nende vastu. Tüdruk suutis neile oma küüntega suuri kahjustusi tekitada, kui tema uut mütsi ära viidi. Praegugi ilmuvad meeste nägudele mustad varjud, kui nad pisikese tüdrukukese salakavalaid silmi enda poole vaatamas näevad. Siinkohal oleks asjakohane ära märkida Punamütsikese kohta käiv tabav vanasõna – vaga vesi, sügav põhi.

Vanaema ei suutnud oma kõrvu uskuda, kui ta seda uudist kuulis. Tema esimene reaktsioon oli saata *Rate'is* Punamütsikesele kiri ja küsida, miks plikale tema kootud müts enam ei meeldi.

Hunt oli isegi pisut õnnelik seda uudist kuuldes. Ta loodab, et Punamütsike vahetatakse välja mõne teise tegelase vastu, kes on parema väljanägemisega ja mitte nii agressiivne.

Praegu, kui punamütsike toibub rahustite all, otsitakse talle suure hoolega asendajat, kes tema rollimängiks, kuni tüdruk saab psühholoogilt loa taas *show'sse* siseneda.

Meie uudistetoimetus soovib Punamütsikesele jõudu paranemisel ja loodame kõik, et varsti näeme teda taas hundiga metsas trikitamas.

Rauno Kristjan
7.b klass

MA UNISTAN

Ma unistan võita Bingo Lotoga,
siis telliks endale uue fotoka.
Palju asju juurde ostaks veel,
näiteks superkallis seep või dušigeel.

Ja uut arvutit tahaks ma ka.
Seda võiks ju endale lubada!
Ehitaks arvutit võimsamaks,
selle nimeks saaks Giga Laks.

Nii ma Bingo võidust siin unistan,
vahel ikka mõtlen ja vilistan.
Saaks vähemalt mingigi raha,
ei teeks see sugugi paha.

Aivo Jääger, 5. klass

Linnas on majad kui müürid,
maal madalad omamoodi
ja lõbusad heinaküünid,
kus mängivad lapsed poodi.

Maal leida võib männikäbisid
ja nendega mängida sõda,
kõik lapsed maal on lõbusad
ja omavahel sõbrad.

Maal hommikul õue võib joosta
niisama paljajalu
ja vihmaga hüpata lompides,
keegi välja sealt tulla ei palu.

Mirjam Treilmann
5. klass

MÕNIKORD MA UNISTAN...

Mõnikord ma unistan, et oleks palju raha,
see ei teeks ju üldse paha.
Siis ma saaksin lubada mis vaja,
käia ilmas ringi, palju näha.

Mõnikord ma unistan, et oleks väike maja,
siis meil oleks ruumi teha kõik mis vaja.
Maja ümber olla võiks ka suur aed,
kust nopiks kõik annid, mida seal näen.

Mõnikord ma unistan, et oleks kiire auto,
mulle meeldiks teha väga kiiret sõitu.
Kui see minu auto ka väga kole oleks,
minule ta siiski väga paha poleks.

Ahto Altoja
5. klass

6. UTOOPIA

Unistus ideaalsest koolist

“Piip – piip – piip”, piiksub mu äratuskell. Praegu on kell 09.00. Just sellisel kellaajal peaksid õpilased ärkama, tunnid algavad ju kell 10.00. Panen end riidesse, süüan, pesen hambad, vaatan natuke telekat ja hakkan kooli poole sammuma.

Meie koolimaja asub keset linna, elumajad asetsevad ümber kooli. Kaubamajad ja muud sellised ehitised asuvad äärelinnas. Nii on kool kõigile lastele lähedal ja me ei pea bussiga kooli sõitma.

Olengi selle hiiglasliku hoone eesukse juures. Meie koolimaja on 6 – korruseline ruutu meenutav asutus. Kooliligidal on suur staadion. Seal saab mängida paljusid erinevaid pallimänge. Vahetundidel ongi õpilased just seal. Vahetunnid kestavad tervelt 20 minutit.

Õppetunde on meil päevas viis. Neli kohustuslikku ainet ja 1 valikuline. Kohustuslikud ained on eesti keel, matemaatika, ajalugu ja inglise keel. Valikaineid on väga palju, alates võõrkeeltest kuni keemia ja bioloogiani. Õppetunnid on 40 minutit pikad. Natukene enne kella 16.00 peaksin juba koju jõudma. Selliseid asju nagu söögivahetunde siin ei ole. Vahetunnid on piisavalt pikad ja kodud nii lähedal, et vabalt jõuab kodus söömas käia.

Õpetajad on enamasti lahked, aga oskavad ka tunnis korda hoida. Tunnid on alati huvitavad ja igav juba ei hakka. Kui ongi sattunud siia mõni paha õpetaja, võivad õpilased hakata allkirju koguma. Kuikooli 1000 st õpilasest vähemalt pooled annavad allkirja, peab direktor selle õpetaja lahti laskma.

Selline ongi meie armas koolimaja. Siin peame me õppima üheksa kuud. Ainukene vaheaeg on meil SUVEVAHEAEG. Seda ootab iga laps. Uus aõppeaasta algab sügisel. Niimoodi liigumegi järk – järgult edasi, kuni oleme 12. klassi lõpetanud.

Marko Talve, 8. klass

UNISTUS IDEAALSEST PEREKONNAST

Unistus ideaalsest perekonnast ei näe minu nägemuses välja nii, et isa niidab iga pühapäev muru ja viib iga kolmapäev prügi välja. Et ema ainult kokkab, koristab ja koob. Ning lapsed aitavad vanemaid igal võimalikul viisil ja lähevad kell 09.00 magama.

Ideaalne perekond võiks teha vabal ajal midagi uut ja hubitavat. Vanemad ei pea teenima kümneid tuhandeid kroone palka. Ideaalses perekonnas võiks olla last ekohustused tehtud neile huvitavaks ja mänguliseks, ning vanemaks saades täidaksid nad oma kohustusi iseenesest. Ka isa võiks vahetevahel süüa teha ja koristada. Ja kui on vaja midagi parandada, siis ei peaks isa kallal nädal aega naakuma, enne kui ta ennast liigutama hakkab. Emale võiks anda paar korda kuus näiteks vaba päeva. Lapsed võiksid õues olla kokulepitud kellaajani ja kui nad millegagi hakkama saavad, siis võiks neilt midagi tähtsat ajutiselt ära võtta, et nad oma vigadest õpiksid.

Ideaalses perekonnas võiks olla korralik maja ja normaalne auto, kõik teaksid oma kohustusi ja õigusi. Perekond elaks ilma rutiini ja stressita. Kindlasti ei tohiks ideaalses perekonnas olla perevägivalda ja tülisid. Et perekond oleks ka riigi seisukohalt ideaalne, peaks peres olema vähemalt kolm last. Ei tohiks olla ka petmisi ja valetamist. Perel võiks olla oma traditsioon.

Kuid nagu teada, ei ole kahjuks ideaalset inimest ning veel vähem perekonda olemas. Mõnes on tülisid, mõni unustab kellegi sünnipäeva ära. Ning ema peetakse teenijaks ja isa rahaautomaadiks. Ja ei ole võimalik teha ideaalse perekonna etaloni, sest iga pere on erinev.

Meigo Maamets

8. klass

7. SPORT

Sport on jätkuvalt Iisaku Gümnaasiumi õpilaste seas populaarne. Osaletakse paljudel spordivõistlustel läbi kogu õppeaasta. Nii maakondlikel võistlustel kui ka vabariiklikel. Osaletud on alklasside võistlustel "Tähelepanu Start" ja alklasside rahvastepallivõistlustel. Kindlasti on omal kohal osalused pallimängudes, korvpallis ja võrkpallis, lisaks kergejõusikus ja suusatamises.

Siinkohal vaatleks suusatamist, mis on olnud läbi aegade Iisaku õpilaste üheks edukamaks spordialaks. Sel hooajal 2005/2006 saavutati samuti märkimisväärsed tulemused. Edukamaks noorsuusatajaks osutus Rauno Avel (pildil hooaja parima suusataja autasu vastu võtmas, kes suusatas end Eesti noortekoondisse. Lisaks võitis Eesti Noorte Meistrivõistlustelt kaks medalit, pronksmedali 10 km klassikasõidus ja hõbemedali koos Rait Karri ja Priit Pikhoffiga 3x5 km teatesuusatamises. Võib öelda, et Eesti Noorte MV-I ei suutnud Rauno oma tulemust välja sõita. Esimese etapi võimalused nullis sügisel saadud põlvevigastus, mis andis tunda esimestel võistlustel ja ei lubanud ettevalmistusperioodil korralikult harjutada. Tuli küll individuaalne medal, kuid võimed jäid realiseerimata. Kolmandal etapil seevastu oli võistlusvorm suurepärane, kuid võistluste ajal tehtud taktikaline viga ei lubanud enam kaheksandast kohast. Organismi väga head seisundit näitas järgmisel päeval teatesuusatamises välja sõidetud etapiaeg, mis jäi napilt alla ainult ühele vanemas vanuseklassis võistelnule. Kuid väga hästi õnnestusid kaks sarivõistlust, millel Rauno oli parim. Eestis Hansapanga noortesari. Nimetatud võistlus koosneb viiest etapist, arvesse läheb neli paremat tulemust. Ebaõnnestus ainult esimene etapp, eelpool nimetatud põhjustel. Edasi läks tõusujoones, Rauno võitis kaks etappi, oli korra kolmas ja korra kuues. Teine sari, mis õnnestus võita oli Lapimaal peetav Tornonlaakson Hiihto Cup. Eelmisel aastal oli jäänud üldvõidust puudu kõige napimalt, kuid seekord õnnestus. Rauno oli ühe osavõistluse võidu ja kolme teise kohaga ülekaalukas võitja. Jääb üle soovida noormehele indu harjutamiseks ja julgeid eesmärke.

Teine väga heade tulemustega noor oli sel hooajal Janari Rajas. Janari näitas eriti head minekut klassikalises tehnikas. Oma vanuseklassis oli kindlalt üks parimaid klassikasõitjaid läbi hooaja. Oma vanuseklassi Eesti meistrivõistlustelt on Janaril ette näidata hõbemedal. Võib öelda, et see on peaaegu kuldne, kuna kulla kaotas Janari väga tugevas võitluses kõige napimalt, ainult 0,2 se-kundiga. Seekord ei olnud õnne. Hea tulemuskoosneb aga paljude soodsate asjade kokkulangemisest, millest üks on vaieldamatult ka õnn. Hansapanga noortesarjas saavutas Janari kokkuvõttes

tubli teise koha. Olles stabiilselt esikolmikus ja ühel etapil ka esimene. Lapimaal enam nii edukalt ei läinud. Neljast sõidust õnnestus väga hästi kaks. Tubli on seegi. Paar rida veel ühest väga heast sõidust, mis ei olnud tehtud küll oma vanuseklassis, aga mis oli vaieldamatult Janari selle hooaja parim. Eesti Noorte meistrivõistluste vanemas vanuseklassis, kus võistlesid Janarist kaks aastat vanemad suusatajad, saavutas Janari 10. koha. Kaotus oli ka väike, kõigest 6 %. Seda võib hinnata väga kõrgelt. Kuid suured saavutused veel ootavad, seniks talle jõudu ja tahtmist harjutada.

Rauno ja Janari saavutasid sel aastal teistest paremaid tulemusi. Ära ei tahaks aga kedagi unustada. Enamus suusanoortest saavutas ikkagi sel aastal oma parima tulemuse. See tähendab ainult üht, treeningud on läinud hästi ja areng on olemas. See ongi oluline, et aasta aastalt kaotus võitjale väheneb, see annabki eelduse ühel päeval ka võiduks. Tõenäosus võita on ikka sellel, kes stabiilselt vähendab kaotust võitjale ja siis tekib läbimurre. Sinna me püüdleme ja eeldused häid tulemusi ka edaspidi saavutada on.

Noored, kes vabariiklikel võistlustel esinesid: Rico Jaanipere, Andri Roosimägi, Simo Jaanipere, Kristo Kõrgnurm, Sven Säde.

Kõik olid väga tublid!

Margus Rajas

